

להידודי - ויצא

א. "וְרוֹחַת תִּשְׁמַרְךָ" – כדי להשביע עין
והנה ברכות ("ב") : אמר ר' חנניא
תשעה ראיין כעשרה משבטין, אמרו לה
דָּמֶבְנֵי (מנוסיס) ואמרו לה דמברדי (–
פָּרָה וְמַלְוִירָה), "עַל לְאוֹתָה שְׂפָה" במקבבָה
ונצאנָה ב"כ שיכל שומנוכסן רעד כה
וניאת יודה, א"ל למלה עשרה קדר עיקב
לכניישׁוּן, שעריך בר גה נורב מושביך זיין?

ב. "זהו ציולע" – כ"שווורה המשמש,
קידושה היה וכדי' נזכיר בפירוש הפייטן
בראשית: "ישראל מלמד וכו' וילך לו
לילה והיו בחצי הלילה... ונהה צ'ע".

בקרכן היה צלע, או נימא דכון ד"אין
מוחסר זמן לבו ביום" והיה בראשית בנית
י"ט היה יכול להשלים ביום שני אף
למ"ד תשלומין דראשון הווא?

ג. ועל זה הדרך: קרבן פסח שאכלו באותו יום שיעקב נאםך ע"ש המלא, צ"ב: עלה ר' הו עברנים ואילרים מגד והשה של לארדר לעלה"ש האם הו עברנים עלין ממשות נודע"ש ביאור רשאלת: השהי עד עלה"ש עדין לא נתחדש איסור ר' הו המשנה, ומוליא רהו ראיו לאכילה, ווק לאחר עלה"ש דנאר כבר מדין נהר, א"נ מגע בערך ר' יעקב ואנו נתחדש איסור גיד הנשיה, האם נימא דכין שבסח אליסר נהר רהו ראי לאכילה, א"י אף לאחר עלה"ש היה חיב עלייו מושם נהר אפיקל של לארדר לעלה"ש לא רהו ראי לא לאליאר מדין הגנש.

ד. "ויבא יעקב שלם... ויחן את פניו
העיר- ערבת שבת ה'יה" (רש"י) קשיה: איך
נסע והגיע ממרוקח בערב שבת, והוא
קצייל: אסורה לאדם שיחלך בע"ש יותר
מג פרסאות" (סוכה מג)?

ג. "אך בזאת יאוחדו לנו... לשבת עמו, בהמל לנו", יש להסביר: גירותו שכזו ע"מ לשבת יוזד עם בני עקיב וLOSEHOR איזהם, האם לבני מותן תורה היא היהת מספקת כדי להיחס גירות ע"מ לקים בשינוי דרכם??

ו). אדם ששבה והדריך נר הנווה בעצם ליל שבת, האם החביכא מלאה הארץ כולם עופה, והם אמרו דרכון "ד'ודלקה עשה מזח", א' התרכובות של הדולקה היא לא שיודה דלוק, לא לא עצם "פערת" הדולקה לשם פערת ולא אכפת לו שלא תצמחו מוהה הנזואה שיודה דלוק, מזח א' דהו מלאה שענין ציריך לנויפא, או דלונא; התרכובות שיודה דלוק, אלא שגד ותני כתלה זו צרכיהם להלכיה ומיינן הדריכו בדורות

... 1278 וְלֹא יָרַב יָמָיו מִפְנֵי
... 1187 וְלֹא יָרַב יָמָיו מִפְנֵי
56 פָּרֶשׁ בָּשָׂר וְלֹא יָרַב
3987 בָּשָׂר פְּנֵי יְהוָה כִּי
2791 וְלֹא יָרַב יָמָיו מִפְנֵי
1111 וְלֹא יָרַב יָמָיו מִפְנֵי
... 3934 וְלֹא יָרַב יָמָיו מִפְנֵי
... 1111 וְלֹא יָרַב יָמָיו מִפְנֵי

הארון הכהנוני ב--- -- ! -- **הארון הכהנוני ב---** -- ! --

119 P2E2 P2 P1/222 1/1/E1 | P1NE2 P2 시기/E2

వ్యాఖ్యలు || 9/18 విముఖులు ||

כאמנויות ורוחניות פוליטיקה ודת פוליטיקה ודת

...የንግድ አገልግሎት የደንብ ተስፋና የሚከተሉት ስምዎች

||||| ፳-፻-፻-፻-፻ | ከፃዕስ በኋላ የፌዴራል

128 נספחים מירז'ין ואלה הולכים והליכים
הנתקים ברכובות הרים ורמים... והם הולכים
בדרך הרכובות... והם הולכים הולכים...

129 מירז'ין ואלה הולכים והליכים
הנתקים ברכובות הרים ורמים... והם הולכים
בדרך הרכובות... והם הולכים הולכים...

הַלְכָדָה (הַלְכָה)

מכיוון שהלכות מלוקטות ונערכויות ע"י אברך שעדיין לא שמש כל צרכו זאת למודיעין

שאין להוציא מכאן לא הלכה וכ"ש לא מעשר
מקצת מה halomot מלוקוטות מספרי מחברי זמננו... ומקצת היוצאת לפומם ריהטה

ענין זמירות ותשבחות לכבוד ה' דברי המשנה ברורה... מקוחות הדברים מצוינים מתוך הלומדים ב'

א. איתא ברמ"א (ה' חנוכה סי' תר"ע"א) דבאותם סעודות שמברחים לכבוד חנוכה אם אמרוים בהם "מצוות ותש�始ו" הי' זה נון לסעודיה זו שס סעודות מצוה, אמונן יש להסתפק; האם גם באירועים בוקר שוגרתין בימי החנוכה, אם ישרו בה כמה שירם, האם גם בכחאי גוונא תייפך ארוחה זו לסעודת מצוה, דלא כוארה מלשונו משמען דזוקא" סעודות שמברחים בהם", כלומר: סעודות שאינו רגיל בהם בימות החול, וצ"ע.

ב. עכ"פ על דרך כלל: כשותaspים יהודים מותן כונה טהורה ע"מ לשורר ולזרם לכבוד ה' אם הטאפשות זו נעשית באירוע מתאימה ובכרצה הרואיה ה' עבودת ה' גודלה ונשגבנה, והפליגו חז"ל בגודן נחת הרוח שיש בשעים כישראל מושרים ומוציאים לכבוד ה', כמו שעמצעו בדור המלך (ברכות ג: דרב רב חי) שברצוי השני היה עסוק בשירות התשבחות, וכן האור זרוע בקדמתו הביא את המודרש (אותיות דוו וו"ז): "אמור הקב"ה: אפתח לך של כל ב' צדי שיינו עשרה אלפים מומרים לויין קרל יה' לא רבאינו את שלום".
ונזורה עשרה אלפים מומרים לויין קרל יה' לא רבאינו את שלום".

ג. ובפרט בשבת קודש, כמו שכותב תוכ' בנסנזרדיין (לו): בשש תשובה הוגנים גבי החירות דתיכתם בהם "שׁ נפְּסִים לְאַחֲד" וכל כנף הוא אמרו שירה אחת ימים בששת ימי החול ושינויו שבת אמריות החירות לפני המקומות, הקב"ה: אין לנו עוד לנו, והקב"ה משיב להם: יש לנו הרבה אחד שאומר לפני שירה שנא': מכון הארץ זמירות שמענו', וכבר כתוב הרומ"א (ט"ז ר' פ'): "ויש להאריך ולהעניש בזמרות ואון למחות באחריך בתם ע"פ' השמהות מונו' מושם ביטול תורה", הר' לך לשחתת אפסיות לכל סוגים בלבד שבת לבבון ה', החל בעונן שבת שבישבה וכלה ערכית שלו' והטהור מיהושך או בשירת הבקשות בבני עדות המורה, אין זה בית מיהושך ממש בטול תורה, נא' וגם מרובתו הוגנים וגדיי הראשונים שכטו' שעשרות ומאות פיטום' וזמירות לכבוד ה' ולכבוד השבות וההמודדים, וא' אין לזלול להרבות ידייהם על

החולכים לאור ולשבח אם בונותם לכבוד ה'. ד'. מצו שכשרוצים לשיר שירי "נשמה", איז כל שיור שהניגון שבמרגש וכו' ו"נשמה" שרים אותו... בין אם המילים שיכוכת למעמיד ובין לא... ע' ב' של העתקך כאן את דבריו יונה על המিורא בסנדרכון, (קא) "העדי רעד'ו", א' משום רב החשע בן חנניה; הקורה פסק בזמנו מביא גואלה לעולט שענגן: ודבר בעתו מושׁ טוב', וכותב ע' ר' ביבי (ברכות כב: בדוי הרי' זוז) ז' "שבשדרבים טובים טובים בעני האדים יש לו חשך לאמרם ומונזך שרווא אוטם איינו נחש עת ראי שיעיא מפוץ כל דבר ודבר דבר על אופני, ואומר אוטם לעמנים בלבד עיתם, איין מעלטם נקרות והוא טוען, אלא לבקש בכל עת לכל דבר ודובר כי הדבר האמור בעתו כמה הוא טוב, מפני שבני האדם מכירים ומרגשים במועלתו... וממען שבביא טבה לעולם", א' מתרגם את דבריו הרי' כד: ישנס שיריים שישיכים לנטוח תפילת ימי הנוראים כמו "חמול על בעודית" או "מנסיני וחמים" (כדו), שירים אלו יש בהם תועלות מברכים אלול, הרי אין סחיה דבר שטוחו ומוכיס את האדים היישר לתוך האוריה הרוינית שכשותחחים לשיר אוטם בשבת מברכים אלול, והעקר מנד מפיילים שאידי דבר שטוחו ומוכיס את האדים היישר לתוך האוריה הרוינית של ימס הנוראים כמו המגונים שווייחדים א' ובק' ליטאים אלל, כל זה כשהשרים האלו מונחים אחר כבוד במנש' השנה ואינם מושרים אלא בתוקפות אלל, אבל ברגע שהחיהדיות של שירים אלו נפוגמת, ומתחילה לשיר אוטם בכל זאת או בכל אריווע' (شمוכבים בו אורות ומדליקים בו נודה) הרי כל התעלות מתפוגנת וכל המשמעות געלמת. ועל זה נאמר: "הקרוא פסק בזמנו מביא טבה לעולם" שצרכיך לשמר עליה ותוחזקיה יצליח לשובות החזרה ורבה

הנ"ל מושג נאנו מפונCTION און ערכות שפונCTION וערכות. ה. בגמ' נמי מברא פסוק מושג השירים וועשה
אוותו ממי זמר מביא תורה לעולם", פריש ר' שם: "ועשה שחוק
בדבר תורה וקורה פסוקים בקהל רם לשחק בהם בני המשתאה"
ומורה' ל' כתוב שה' ג' בסתרת "איך כי ענייננו" ולא דואק בשער
השיטים אבל כבר כתבו האחווניכ' שלא נאר אלא באונן
שעוושסס נון דורך שחוק והיתול אבל אם זה העשה דורך של תפלה
והתעוררות בגו אוטם שמוטאשיפס ביימי חנוכה ושרים שירוי שבח
והודאה לברא מותוך התעוררות רוש והודאה שר' ואפלו חשב
בכח' מצוחה כדברי הרמ' א' הג' ל', וכן המוקט לחשבון הנפש לאוטם
המחבביס את סוג המזוקה המפורעת ומוציאו בשלוי המנוחה, בה הומר
לקוח פסק משוקע סע מילוטים ושותלע עם כל' גיגיות, עשרה השמעו
שבון נפש בעו בינו לבין עצו, האם סוג מזוקה זו היא אצלע בגדר
התעוררות, האם אין להושׂ שזה בכל מה שיש' ר' קרא: "ועשה שחוק
בדבר תורה, קורא פסוקים בקהל רם לשחק בהם בני המשתאה" ו' ל'.

בְּרִית מָנָה כָּל הַדָּבָר כִּי :

||| תְּהִלָּה וְזֹקֶן: בָּגָה קַרְבָּא הַשְׁמָדָה ||| בָּגָה שְׁמָדָה אֲחֵי קַרְבָּא

